

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobkyně: **X**, narozená dne X
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2024, č. j. MPSV-2024/17397-919

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1. V tomto rozsudku soud přezkoumává dostatečnost posouzení zdravotního stavu žalobkyně v souvislosti s jejím nárokem na průkaz osoby se zdravotním postižením.

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

- 2. Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Pardubicích, Kontaktní pracoviště Králíky (dále také „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 15. 7. 2022, č. j. 155332/22/UO (dále také „*prvostupňové rozhodnutí*“) byl žalobkyni přiznán nárok na

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem TP (dále jen „průkaz TP“) ode dne 1. 6. 2022 do 31. 5. 2024.

3. K odvolání žalobkyně bylo v záhlaví tohoto rozsudku označeným rozhodnutím žalovaného (dále také „rozhodnutí žalovaného“) změněno prvostupňové rozhodnutí v části týkající se doby přiznání nároku na průkaz TP tak, že nárok byl žalobkyni přiznán natrvalo.
4. Žalobkyně s rozhodnutím správních orgánů nesouhlasí. Má za to, že její zdravotní stav odůvodňuje přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP (dále také jen „průkaz ZTP“).

II. Obsah žaloby

5. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). V žalobě navrhla, aby soud zrušil napadené i prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil k novému projednání. Podstatou žalobních námitek je nesouhlas žalobkyně s posouzením jejího zdravotního stavu. Žalobkyně má za to, že má podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace dle bodu 2 písm. i) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., v relevantním znění (*těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení* při interních a onkologických postiženích), nikoliv pouze na úrovni středně těžkého funkčního postižení dle bodu 1 písm. i) uvedené přílohy (*omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení* při interních a onkologických postiženích), jak tvrdí žalovaný.
6. Žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného z důvodu nepřezkoumatelnosti podkladového posudku o jejím zdravotním stavu ze dne 9. 11. 2023 vypracovaného posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV“). Uvedený posudek považuje za nepřesvědčivý a neúplný. Posudek obsahuje neodůvodněné odlišné hodnocení jejího zdravotního stavu při prakticky totožných stěžejních posudkových zjištěních (při srovnání posudku PK MPSV z 9. 11. 2023 a posudku ze dne 17. 6. 2021, na základě kterého byl žalobkyni přiznán nárok na průkaz ZTP), neuvádí, která funkční postižení hodnotila komise jako nejvýznamnější, případně zda shledala kumulaci funkčních postižení, a řádně neinterpretuje neurčitých právních pojmů „*běžné zatížení*“ a „*lehké zatížení*“. Část závěrů posudku nemá oporu ve spise a ve zbytku není zřejmé, jaké části spisu byly použity jako podklad. Posudek ani rozhodnutí žalovaného nevypovídají odvolací námitky žalobkyně týkající se prováděného dokazování a opomíjení některých lékařských zpráv.
7. Dále žalobkyně tvrdí nezohlednění všech relevantních omezení vyplývajících z lékařských zpráv, která mohou mít významný dopad na pohyblivost a výkonnost (zejm. chronická bolest, únavový syndrom, restriční ventilační porucha). Poukazuje na trvalost zdravotních následků spojených zejména s resekci bránice, resekci 6. žebra a extenzivní radikální dekortikací. Zdůrazňuje, že z žádné předložené lékařské zprávy neplyne, že by se její zdravotní stav zlepšil nebo že by došlo ke zvýšení její výkonnosti a výdrže. Naopak se její zdravotní obtíže prohlubují a rozšiřují.
8. Dále namítá nerespektování závazného právního názoru vyjádřeného v rozsudku zdejšího soudu z 3. 5. 2023, č. j. 52 Ad 22/2022-30, kterým bylo zrušeno dřívější rozhodnutí žalovaného, ze strany žalovaného. Žalovaný ani posudková komise řádně nedoplňují

podklady, jejich závěr nemá dostatečnou oporu ve spise a nevypořádaly se s tím, zda skutková zjištění sama o sobě neodůvodňují těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti při lehkém zatížení při interních a onkologických postiženích, a tedy přiznání průkazu ZTP.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popsal průběh řízení. Posudek PK MPSV, kterým bylo prokázáno, že žalobkyně splňuje podmínky pro přiznání průkazu TP, zhodnotil jako úplný, objektivní a přesvědčivý. Zdůraznil, že PK MPSV odůvodnila současné nesplnění podmínek pro přiznání průkazu ZTP a v posudku uvedla lékařské zprávy, z nichž při vypracování posudku vycházela. K bolestem jako průvodnímu jevu somatického nebo duševního onemocnění uvedl, že nejsou samostatným posudkovým kritériem, neboť intenzita jejich vnímání je zcela dána individuálním prahem bolesti. V závěru navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Přezkum věci soudem

10. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích v žalobních bodů podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Rovněž se zabýval tím, zda napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a zda zjištěný skutkový stav má oporu ve spisech [srov. § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.].
11. Žaloba není důvodná.

IV.a. Zjištění ze správního spisu

12. Z předložených správních spisů zjistil soud následující pro věc rozhodné skutečnosti.
13. Žalobkyně podala dne 22. 3. 2022 žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Okresní správa sociálního zabezpečení Ústí nad Orlicí (dále jen „OSSZ“) vypracovala dne 21. 6. 2022 na základě žádosti správního orgánu I. stupně posudek o zdravotním stavu žalobkyně s platností od 1. 6. 2022. Dle posudkového závěru byla žalobkyně shledána osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Jde o zdravotní stav, který není uveden v příloze č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., ale svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v bodě 1 písm. i) citované vyhlášky. Na základě shora uvedeného vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, kterým žalobkyni přiznal nárok na průkaz TP od 1. 6. 2022 do 31. 5. 2024.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, neboť nesouhlasila s posudkovým hodnocením svého zdravotního stavu. Namítala, že OSSZ při prakticky totožných posudkových zjištěních týkajících se jejího zdravotního stavu (ve srovnání s posudkem o zdravotním stavu ze dne 17. 6. 2021), dospěla ke zcela odlišnému posudkovému hodnocení. Uváděla, že závěry posudku z 21. 6. 2022 nemají oporu ve spise a jsou nepřezkoumatelné. Posudkové hodnocení nezohledňuje některé uváděné podklady vypovídající o její chronické bolesti, zadýchávání i při sebemenší námaze, zvýšené až neadekvátní únavě. Měla za to, že její zdravotní stav stále odůvodňuje nárok na přiznání průkazu ZTP, neboť podkladové zprávy neprokazují výrazné zlepšení jejího zdravotního

stavu. Primární skutková zjištění, zejména resekce bránice, resekce 6. žebra a extenzivní radikální dekortikace zásadně a natrvalo ovlivňují její zdravotní stav.

15. Na základě žádosti žalovaného posoudila PK MPSV ČR dne 23. 9. 2022 zdravotní stav žalobkyně se stejným závěrem jako OSSZ. Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 10. 2022, č. j. MPSV-2022/184400-919 (dále také „*první rozhodnutí žalovaného*“), na základě posudku PK MPSV, který považoval za přesvědčivý a úplný, odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
16. Žalobkyně napadla první rozhodnutí žalovaného žalobou a krajský soud rozsudkem z 3. 5. 2023, č. j. 52 Ad 22/2022-30, první rozhodnutí žalovaného z důvodu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí byla zapříčiněna nepřezkoumatelností posudku PK MPSV. Soud v rozsudku shrnul, že *posudek PK MPSV, posudek ze dne 21. 6. 2022 a posudek ze dne 17. 6. 2021 jsou založeny na týchž podstatných skutkových zjištěních, avšak oproti předchozímu řízení, které vyústilo v udělení průkazu ZTP žalobkyni, byl nyní žalobkyni udělen pouze průkaz TP. Pro to, aby správní orgán mohl dospět k závěru, že neuzná původně uznanou mimořádnou výhodu zdravotně těžce postižené osobě, musí dojít ke zlepšení zdravotního stavu dané osoby, případně musí být důvodně konstatováno, že předchozí posudek byl nadhodnocený. Posudek ze dne 21. 6. 2022, posudek PK MPSV ani rozhodnutí žalovaného neobsahují přezkoumatelné závěry o zlepšení (změně) zdravotního stavu žalobkyně oproti předchozímu řízení. Tyto závěry by přitom musely být prokázány objektivizovaným zdravotním stavem žalobkyně, tedy především lékařskými nálezy. Žalovaný dle odůvodnění napadeného rozhodnutí ani nedospěl k důkazně podloženému závěru, že u žalobkyně v předchozím řízení došlo k nadhodnocení jejího zdravotního stavu. V posudku PK MPSV ani v napadeném rozhodnutí zároveň není vypořádána stěžejní odvolací námitka žalobkyně, související s nyní uvedeným. Soud žalovaného zavázal k doplnění správního řízení o řádně zpracovaný či doplněný posudek PK MPSV, který zohlední posudkový spis OSSZ, spis odvolacího orgánu a bude se řádně zabývat tím, zda a na základě jakých skutečností a podkladů je třeba se odchýlit od závěru posudku ze dne 17. 6. 2021.*
17. Následně žalovaný požádal PK MPSV o nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně. PK MPSV vydala dne 9. 11. 2023 nový posudek zdravotního stavu žalobkyně se závěrem, že žalobkyně je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Jde o zdravotní stav uvedený v bodě 1 písm. i) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. Stav žalobkyně je trvalý, nepředpokládá se zlepšení v čase.
18. Součástí posudku jsou i obsahy novějších lékařských nálezů a pohovoru s žalobkyní, která byla při jednání komise přítomna. Součástí diagnostického souhrnu jsou ve srovnání s posudkem ze září 2022 navíc popsány i další zdravotní omezení žalobkyně (*stav po akutním hypoxemickém respiračním selhání (selhání dýchání z nedostatku kyslíky), stav po opakovaných bronchopneumoniích (zánětech průdušek a plic), stav po opakovaných punkcích výpotku (odsávání tekutiny z mezihrudí – celkem 6x v období od března do května 2020), zvýšená hladina krevních tuků, lupénka v anamnéze toho času bez dispenzarizace, oboustranná nedoslýchavost, polyetážový bolestivý páteřový syndrom s maximem bederní páteře, osteoporóza (řidnutí kostí), lehká krátkozrakost, korekce i na blízko, smíšená depresivní porucha*). V závěru posudková komise uvedla, že při posuzování zdravotního stavu žalobkyně vycházela z pokladů a výsledku pohovoru a pozorování žalobkyně. Stav žalobkyně, kdy chodí bez

opory, po rovině ujde neomezenou vzdálenost, dušná je pouze při chůzi do kopce, nemá postižení dolních ani horních končetin, pociťuje trvalou únavu, plně odpovídá kritériím bodu 1 písm. i) výše uvedené přílohy vyhlášky. Ke stavu žalobkyně v roce 2021, kdy jí byl přiznán průkaz ZTP na dobu jednoho roku, uvedla, že žalobkyně byla krátce po ukončení léčby, po opakovaných punkcích hrudníku, po opakovaných bronchopneumoniích, subjektivně pociťovala dušnost při minimální zátěži, byla nutnost oxygenoterapie. Nyní je situace jiná, je dušná při větší námaze, nepotřebuje léčbu kyslíkem.

19. Žalovaný vyšel z posudku PK MPSV a vydal napadené rozhodnutí. V odůvodnění tohoto rozhodnutí nejprve shrnul dosavadní průběh řízení, rozhodnou právní úpravu a obsáhle z posudku PK MPSV citoval. Dospěl k závěru, že posudkem PK MPSV bylo prokázáno, že žalobkyně má nárok na průkaz TP. Posudek jako stěžejné důkazní prostředek zhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Konstatoval, že posouzení zdravotního stavu provádějí posudkoví lékaři na základě všech dostupných lékařských zpráv a nálezů, posouzení věcné správnosti posudku není v možnostech žalovaného. K odvolání žalobkyně uvedl, že medicínsky nebylo prokázáno, že její zdravotní postižení odůvodňuje nárok na průkaz ZTP nebo ZTP/P. Vzhledem k tomu, že posudková komise dospěla k závěru o trvalosti stavu žalobkyně, rozhodl o přiznání nároku na průkaz TP natrvalo.

IV.b. Přezkum věci soudem

20. Předmětem soudního přezkumu v dané věci je dostatečnost posouzení zdravotního stavu žalobkyně v souvislosti s nárokem na průkaz osoby se zdravotním postižením. Žalovaný dospěl ve správním řízení k závěru, že zdravotní stav žalobkyně odůvodňuje nárok na průkaz TP, neboť bylo prokázáno její omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích (tedy středně těžké funkční postižení pohyblivosti nebo orientace). Žalobkyně má za to, že má těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních a onkologických postiženích (tedy těžké funkční postižení pohyblivosti nebo orientace) odůvodňující nárok na průkaz ZTP.
21. Na tomto místě je třeba uvést, že žalobní námitky jsou obdobné jako námitky odvolací. Proto bude podstatné vyhodnocení toho, jak se s těmito námitkami vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí. Soudní přezkum ve správním řízení není dalším přezkumným kolem ve správním řízení, nýbrž je zaměřen především na posouzení toho, zda ve správním řízení byla dodržena garantovaná práva žalobkyně. Vzhledem ke skutečnosti, že v dané věci bylo již jednou rozhodnutí žalovaného na základě žaloby zrušeno, byl žalovaný vázán i právním názorem soudu uvedeným ve zrušovacím rozsudku.
22. Dle § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením“) nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

23. Dle § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením *nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.*
24. Dle § 34b odst. 1 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením *při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby, b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení. Podle odst. 2 téhož ustanovení prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.*
25. Podle bodu 1 písm. i) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., v relevantním znění, *za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích.*
26. Podle bodu 2 písm. i) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., v relevantním znění, *za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních a onkologických postiženích.*
27. K rozsahu přezkumu ve správním soudnictví se mnohokrát vyslovoval i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), když například v rozsudku ze dne 30. 4. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-130 uvedl: *„přestože je třeba na povinnosti dostatečného odůvodnění rozhodnutí z hlediska ústavních principů důsledně trvat, nemůže být chápána zcela dogmaticky. Rozsah této povinnosti se totiž může měnit podle povahy rozhodnutí a musí být posuzován ve světle okolností každého jednotlivého případu. Zároveň tento závazek nemůže být chápán tak, že vyžaduje za všech okolností podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument účastníka (srovnej např. rozsudek ve věci Van de Hurk v. The Netherlands, ze dne 19. 4. 1994, Series No. A 288). To by mohlo vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním a kontraproduktivním důsledkům jsoucím v rozporu se zásadou efektivit a hospodárnosti řízení. Podstatné podle názoru Nejvyššího správního soudu je, aby se městský soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení tak, aby žádná z nich nezůstala bez náležité odpovědi. Odpověď na základní námitky však v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na některé námitky dílčí a související.“*
28. Účelem soudního přezkumu je zaměřit se spíše na přezkum předchozího řízení než na přijímání nových závěrů ve specializované oblasti práva. V soudním řízení je prostor ke skutkovému přezkumu věci toliko v omezeném případě, kdy by správní orgán postupoval v rozporu s oprávněnými zájmy účastníků, např. pokud by krátil nedůvodně jejich procesní práva, aplikoval nesprávně zákonné předpisy atd. Skutečnost, že správní orgán rozhodne tak, že návrhu žadatele nevyhoví, není výrazem nerespektování práv žalobkyně.

29. Soud z napadeného rozhodnutí zjistil, že žalovaný se především na základě posudku PK MPSV z 9. 11. 2023 (dále také jen „*nový posudek PK MPSV*“) dostatečným způsobem vypořádal s námitkami žalobkyně v odvolání i v žalobě. Je proto případné, aby soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal. Soud v dané věci po přezkoumání žalobních námitek konstatuje, že žalobu nepovažuje za důvodnou.
30. Konstantní judikatura NSS uvádí, že není úlohou soudů posuzovat obsahovou správnost závěrů posudkové komise. K tomuto závěru dospěl NSS například v rozsudku ze dne 7. 1. 2015, č. j. 3 Ads 114/2014-21, kde se zabýval nesouhlasem se závěry posudků posudkové komise, a uvedl následující: „*Soudu zde nepřísluší posuzovat věcnou správnost lékařských posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudky soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v řízení o invalidním důchodu bývají tyto lékařské posudky důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzují žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudků mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky pak spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.*“ Uvedený rozsudek se sice týkal řízení o invalidním důchodu, ale jeho závěr je aplikovatelný i v řízení o přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Lze tedy shrnout, že není úkolem krajského soudu znovu posuzovat zdravotní stav žalobkyně. Soud má pouze ověřit, zda posudková komise měla k dispozici dostatek podkladů pro své závěry, zda je její posouzení komplexní a řádně odůvodněné a vypořádává se s námitkami.
31. Jak je již shora uvedeno, posudek OSSZ, jakož i nový posudek PK MPSV definoval zdravotní postižení žalobkyně a jeho vliv na schopnost pohyblivosti a orientace obdobně, tedy tak, že žalobkyně je osobou se středně těžkým postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Podle posudkové komise jde o zdravotní stav uvedený v bodu 1 písm. i) výše uvedené přílohy vyhlášky (omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích). K tomu nemá soud co dodat, neboť sám není nadán odbornými medicínskými znalostmi.
32. Krajský soud se zabýval úplností a přesvědčivostí nového posudku PK MPSV. Ověřil, že se posudková komise MPSV ČR v rámci posouzení zdravotního stavu žalobkyně zabývala relevantními lékařskými zprávami včetně aktuálních a vyvodila z nich odpovídající závěry. V diagnostickém souhrnu komise popsala zdravotní stav žalobkyně, z citace lékařských zpráv vyplývá závažnost jejích funkčních postižení, v závěru posudkového zhodnocení je popsán vliv zdravotních postižení žalobkyně na její pohyblivost a je zde provedeno srovnání jejího aktuálního zdravotního stavu s rokem 2021, kdy byl žalobkyni přiznán nárok na průkaz ZTP. V časově neomezeném trvání posudku se odráží trvalý charakter zdravotního stavu žalobkyně způsobený resekci bránice, resekci 6. žebra a extenzivní radikální dekortikací. Trvalá únava a dušnost žalobkyně při větší námaze bez potřeby léčby kyslíkem jsou v posudkovém hodnocení zohledněny (viz strana 7 posudku). Bolesti žalobkyně jsou dle jejího vyjádření korigovány náplastmi. Soud nepřehlédl, že za účelem řádného posouzení zdravotního stavu pozvala posudková komise žalobkyni k jednání a v posudkovém zhodnocení zohlednila i výsledek pohovoru a pozorování žalobkyně. Lze

tedy shrnout, že nový posudek PK MPSV vypořádal podstatu odvolacích i žalobních námitek.

33. Soud nepřezkoumatelnost nového posudku PK MPSV a rozhodnutí žalovaného neshledal. Posudková komise v novém posudku odůvodnila, proč dospěla k odlišnému posudkovému závěru ve srovnání s posudkem z června 2021, a soud toto zdůvodnění pokládá za logické a odpovídající okolnostem daného případu. V závěru posudkového zhodnocení nového posudku PK MPSV (na rozdíl od posudku ze dne 23. 9. 2022) mimo jiného zkonstatovala, že *„pokud jde o rozporovaný stav, kdy v roce 2021 jí (pozn. soudu: žalobkyni) byl přiznán průkaz ZTP na dobu jednoho roku, tak to bylo proto, že byla krátce po ukončení léčby, po opakovaných punkcích hrudníku, po opakovaných bronchopneumoniích, subjektivně pociťovala dušnost při minimální zátěži, byla nutnost oxygenoterapie. Nyní je situace jiná, je dušná při větší námaze, nepotřebuje již léčbu kyslíkem.“* Z nového posudku vyplývá (a žalobkyně to ani nespornuje), že k resekci bránice a 6. žebra a extenzivní radikální dekortikaci došlo v únoru 2020, punkce výpotku (odsávání tekutiny z mezihrudí) byly prováděny v období od března do května 2020. Současná potřeba léčby kyslíkem nevyplývá z lékařských nálezů citovaných v posudku ani není žalobkyní tvrzena. O ponámahové dušnosti svědčí mj. zprávy algeziologa. Zlepšení zdravotního stavu žalobkyně vyplývá z nového posudku implicitně, je dáno časovým odstupem zejm. od operačního zákroku a punkcí výpotku a absencí oxygenoterapie.
34. Pokud jde o žalobkyní uváděné nezohlednění únavového syndromu a restriktivní ventilační poruchy, tak dle posudkového hodnocení byly trvalá únava a dušnost při větší námaze zohledněny s tím, že středně těžká restriktivní ventilační porucha je konstatována ve zprávě onkologa a dušnost po mírně delší cestě ve zprávě algeziologa (viz strana 3 nového posudku). Nejzávažnější skutková zjištění (resekce bránice, resekce 6. žebra a extenzivní radikální dekortikace) jsou součástí diagnostického souhrnu, byly tedy při posuzování zdravotního stavu žalobkyně zohledněny a jejich trvalost má vliv rozhodnutí posudkové komise o platnosti nového posudku bez časového omezení. Dle nového posudku neopomenula posudková komise při posuzování zdravotního stavu žalobkyně ani další zdravotní potíže žalobkyně (např. osteoporózu, smíšenou úzkostnou depresivní poruchu).
35. K žalobkyní tvrzenému rozporu mezi podklady nového posudku a závěry posudkové komise, resp. žalobkyní tvrzenou absenci pokladů pro některé závěry posudkové komise, soud uvádí, že zásadní rozpor mezi podklady a závěry nového posudku neshledává a má za to, že v novém posudku citované lékařské nálezy dostatečně odůvodňují závěry posudkové komise. Určité dílčí rozpory dané zejména uvedením subjektivního hodnocení potíží ze strany žalobkyně v jednotlivých lékařských zprávách nemohou vést k závěru o nepřezkoumatelnosti nového posudku PK MPSV. Z citovaných lékařských nálezů vyplývá schopnost chůze žalobkyně bez opory, absence postižení dolních a horních končetin, ponámahová dušnost (např. při vykonávání běžných domácích prací a po mírně delší cestě), zvýšená únava. Z vyjádření žalobkyně před posudkovou komisí vyplývá korigovatelnost bolestí. Z lékařských závěrů rovněž vyplývá zachovalá schopnost žalobkyně pracovat (byť spojená s únavou). Uvedená skutková zjištění jsou dle soudu s přihlédnutím k odůvodnění odchylky od předchozí posudku o zdravotním stavu žalobkyně z června 2021 dostatečná pro přijetí posudkového závěru o středně těžkém funkčním postižení pohyblivosti nebo orientace ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, přičemž jde o zdravotní stav uvedený v bodě 1 písm. i) přílohy č. 4 k citované vyhlášce.

36. K námitce žalobkyně, že tvrzení posudkové komise, že „ ... *po rovině ujde prakticky neomezenou vzdálenost, dušná je pouze při chůzi do kopce ...*“ a „ ... *nepotřebuje léčbu kyslíkem ...*“ nemají přímou oporu ve spisu, soud uvádí, že je pravdou, že uvedená tvrzení posudkové komise skutečně v lékařských nálezech ani v zaznamenaném vyjádření žalobkyně při jednání posudkové komise výslovně uvedena nejsou. Je třeba však uvést, že s nimi nejsou ani v zásadním rozporu a žalobkyně ani v žalobě netvrdí, že nejsou pravdivá (pouze poukazuje na to, že nemají oporu ve spise). Uvedená skutečnost neodůvodňuje závěr o neúplnosti či nepřesvědčivosti nového posudku PK MPSV, neboť ostatní posudkovou komisí učiněná skutková zjištění mají oporu v citovaných lékařských zprávách a dostatečně odůvodňují posudkový závěr. Námitka žalobkyně je tedy dle soudu nedůvodná.
37. Pokud jde o žalobní námitku spočívající v nevymezení pojmů „*běžné zatížení*“ a „*lehké zatížení*“, tak dle soudu nemělo výslovné nevymezení pojmů vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. V dané věci je podstatné, že posudková komise uvedla, z jakých důvodů nyní ve srovnání s posudkem z června 2021 posoudila zdravotní stav žalobkyně na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace, nikoliv na úrovni těžkého funkčního postižení, a že uvedla, jak se zjištěný současný zdravotní stav žalobkyně promítá do její schopnosti pohyblivosti.
38. Soud se v dané věci neztotožňuje s názorem žalobkyně o nerespektování závazného právního názoru vyjádřeného ve zrušovacím rozsudku soudu. Žalovaný postupoval v souladu s právním názorem soudu, nechal zpracovat nový posudek, posudková komise MPSV v závěru posudkového hodnocení zdůvodnila, v čem spatřuje změnu zdravotního stavu žalobkyně oproti předchozímu řízení s tím, že uvedená změna je podložena citovanými lékařskými zprávami, příp. vyplývá z plynutí času. Závěr nového posudku převzal žalovaný do odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedenou námitku tedy soud hodnotí jako nedůvodnou.
39. Soud nemůže souhlasit ani s žalobním tvrzením o nerespektování instrukce náměstkyně ministryně práce a sociálních věcí sekce sociálně pojistných systémů č. 2/2016 k zákonu o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením ze strany posudkové komise. Nerespektování žalobkyně spatřovala v tom, že z posudku není zřejmé, jaké funkční postižení hodnotila komise jako nejvýznamnější, ani jak se vypořádala s možnou kumulací více funkčních postižení. Dle soudu je z nového posudku zřejmé, a i žalobkyně to na str. 3 žaloby sama uvádí, že primárním a nejzávažnějším skutkovým zjištěním týkajícím se jejího zdravotního stavu je resekce bránice, resekce 6. žebra a extenzivní radikální dekortikace. Citované postižení, stejně jako další zdravotní omezení žalobkyně jsou uvedeny v diagnostického souhrnu. Posouzení, zda zjištěný zdravotní stav lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení nebo těžkého funkčního postižení je v kompetenci posudkové komise. Soud pouze na okraj uvádí, že ne každé zdravotní postižení je natolik závažné, aby odůvodňovalo přiznání vyššího stupně funkčního postižení.
40. Posudková komise MPSV v novém posudku ve shodě s lékařkou OSSZ dospěly k závěru, že se u žalobkyně jedná o středně těžké funkční postižení ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, přičemž jde o zdravotní stav uvedený v bodě 1 písm. i) přílohy č. 4 k citované vyhlášce. Je sice pravdou, že z nového posudku MPSV výslovně vždy nevyplývá, z kterých konkrétních lékařských zpráv komise učinila konkrétní skutkové zjištění týkající se posouzení funkčního dopadu zdravotního postižení na omezení schopnost pohyblivosti žalobkyně, nicméně takovou absenci

v kontextu zásadně souladných závěrů lékařských nálezů nelze zaměňovat s neúplným či nepřezkoumatelným posouzením. Závěry nového posudku jsou s přihlédnutím k obsahu celého posudku přezkoumatelné. V novém posudku je výslovně uvedeno, v čem posudková komise shledala změnu zdravotního stavu žalobkyně, resp. jeho funkčního dopadu na schopnost pohyblivosti ve srovnání s posudkem z června 2021.

41. Výše citovaná vyhláška v bodě 2 přílohy č. 4 jednoznačně a taxativně vymezuje jednotlivé zdravotní stavy, které odůvodňují přiznání průkazu ZTP. Posudková komise zdravotní stav žalobkyně však pod žádný z tam uvedených zdravotních stavů nepodřadila. Zdravotní stav žalobkyně byl zhodnocen jako omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích, tedy jako zdravotní stav uvedený pod písmenem i) bodu 1 přílohy č. 4 citované vyhlášky, zhodnocení bylo řádně s odkazem na lékařské zprávy a vyjádření a působení žalobkyně před posudkovou komisí odůvodněno. Zdravotní stav žalobkyně odrážející se v závažnosti funkčních postižení pohyblivosti byl důvodem pro přiznání nároku na průkaz TP. Skutečnost, že žalobkyně subjektivně své obtíže hodnotí jako těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních a onkologických postiženích nemá na přesvědčivost nového posudku vliv. Pro posouzení zdravotního stavu a závažnosti funkčních postižení pohyblivosti a orientace jsou zásadním pokladem lékařské zprávy a výsledky pohovoru a pozorování žalobkyně posudkovou komisí.
42. Krajský soud se tedy mohl ztotožnit s tím, jak se s odvolacími námitkami vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí. Je zřejmé, jakým způsobem posudková komise dospěla k posudkovému závěru. Přezkoumatelné je i napadené rozhodnutí žalovaného. Lze ještě závěrem doplnit, že hodnocení posudkových lékařů, ať šlo o posudek OSSZ z června 2022 či posudky PK MPSV, jsou co do závěru konzistentní. Nový posudkem PK MPSV je ve srovnání s předchozími podrobnější a obsahuje odůvodnění odklonu od závěru posudku z června 2021.
43. Krajský soud nikterak nezpochybňuje obtíže v běžném životě, které s sebou přináší zdravotní stav žalobkyně. Žalobkyni je však třeba připomenout, že stanovení jednotlivých kritérií pro přiznání nároku na průkaz TP, ZTP či ZTP/P má svůj význam a smysl. Zhodnotit zdravotní stav pro účely sociálního zabezpečení, a tedy i pro účely přiznání nároku na shora uvedené průkazy, je úkolem posudkových lékařů. Požadavkem na posudky je mimo jiné to, aby byly přezkoumatelné. V nyní projednávané věci byla tato kritéria splněna.

V. Závěr a náklady řízení

44. V dané věci tedy lze uzavřít, že rozhodnutí žalovaného je věcně správné a vychází ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování. Soud žalobu proto jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
45. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná. Žalovanému podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 31. červenec 2024

Jaroslav Vávra v. r.
soudce